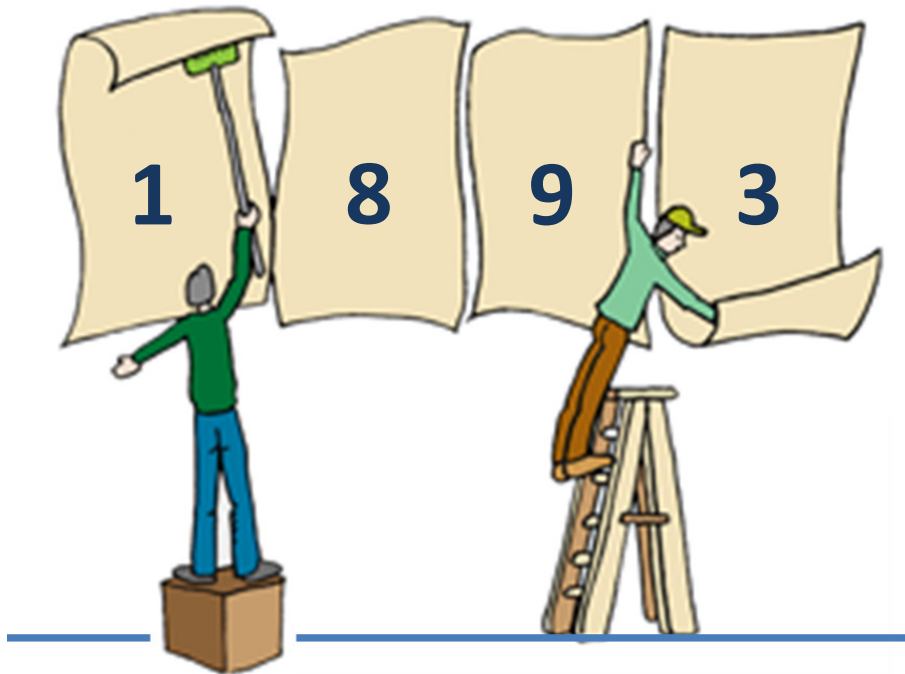


Året Var

Året Var DHF:s FÖRTECKNING ÖVER ÅRTAL I DALARÖS HISTORIA har tagits fram med hjälp av uppgifter tagna ur litteratur som berör Dalarö, sökning via Internet och med hjälp av boende på Dalarö.

**Detta är en fördjupning
av händelsen år**



Se nästkommande sidor



1893.

Post- och telegrafstation finns nu på Postvägen 3. 1944 flyttas poststationen till Odinsvägen.

På 1850-talet började de optiska telegraferna ersättas av elektriska telegrafer. Den sista optiska telegraflinjen i Sverige upphörde 1881.

1865 fanns en telegrafstation på Dalarö. *Enl. Sveriges officiella statistik /telegrafstyrelsen.*

På fastigheten Wallinvägen 14 fanns tidigare en mindre byggnad som användes som telestation. Oklart är om inrättningen har benämnts som telestation, vilken är benämningen på Televerkets stationer där allmänheten kan utväxla telefonsamtal och lämna in telegram.

Byggnaden som då låg på "Rosenhills" tomt, på norra sidan, uppfördes 1869, samtidigt med huvudbyggnaden "Rosenhill".

1886 Telefonmeddelande kostade 50 öre, varaf hälften gick till Telegrafverket och den andra hälften fick telefonföreståndaren. (50 öre motsvarar 32 SEK år 2019 mätt med konsumentprisindex.)

1886 – 1890 "På ett flertal större platser, såsom Dalarö, finns anordnat samtalsstationer, från vilka allmänheten eger att mot särskild samtalsavgift, som i vanliga fall utgör 15 öre för 5 minuters samtal, telefonera inom nätet". *Enl. Sveriges officiella statistik.*

(15 öre motsvarar 10 SEK år 2019 mätt med konsumentprisindex.)

Det fanns även en telefonstation vid Almedal för boende på Smådalarö, vilken sköttes av fru Andersson. Det förekom även att hemmafruar satt hemma och skötte uppkopplingar av telefonsamtal med hjälp av en liten växel, så var det bl.a. på Ornö.

Enl. Sveriges befolkning 1890 anges att:

Selldén, Matilda, Ulrika, Charlotta, född 1846, på Dalarö arbetade som "Telefonföreståndare".

Anm. I Boken "Södermanland" står det "Telegrafstation".

– troligen var det en allmän telefonstation på Dalarö, för såväl lokal- som rikssamtal.



1893 byggdes telegrafstationen på Dalarö, Postvägen 3.

Här hade även posten sina lokaler vilket framgår av namnet. Posten hade lokaler till vänster och telegrafstationen till höger.

Vägnamnet finns angivet bl. a. på karta från år 1899.



Men 1897 ansökte Telegrafverket om 179.000 kr för att förlägga en ny sjökabel för teletrafik mellan Gotland och Dalarö. Det var en s.k. entrådlig kabel som gick från Ar i Fleringe på Gotland via Gotska Sandön och Ornö till Dalarö, där den skarvades in mot landskabeln.

År 1896 kostade abonnemanget 50 kr hos Telegrafverket och 45 kr hos konkurrenten Allmänna Telefon AB, SAT. (50 kr motsvarar 3464 SEK år 2019 mätt med konsumentprisindex.)



Telefontornet inne i Stockholm 1890.



Det var betydligt färre ledningar som strålade samman vid telegrafstationen på Postvägen.

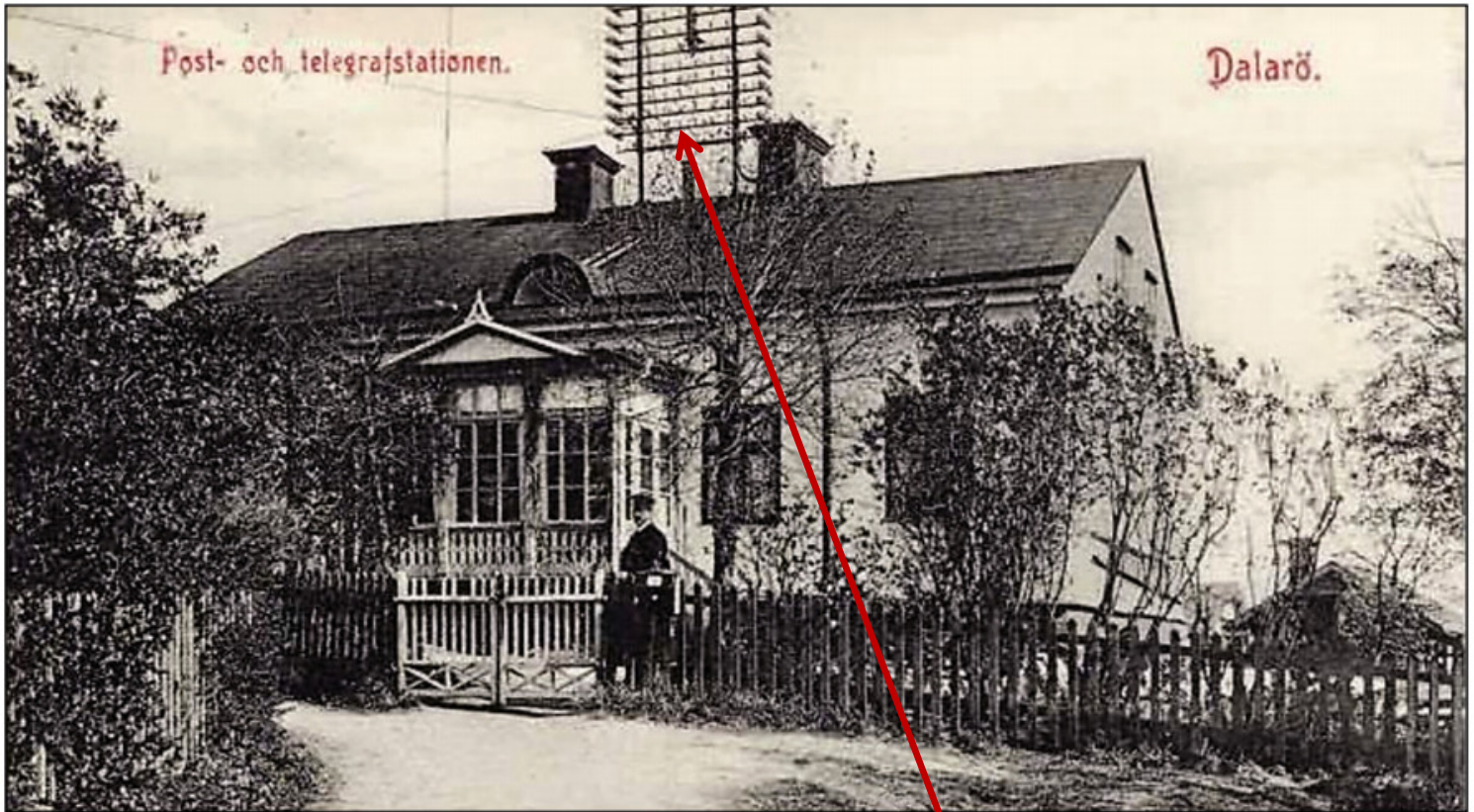


I dagstidningarna i slutet av 1800-talet började man hitta telefonnummer till verksamheter på Dalarö. DN 20 maj 1893.

Allmänt om telenätet.

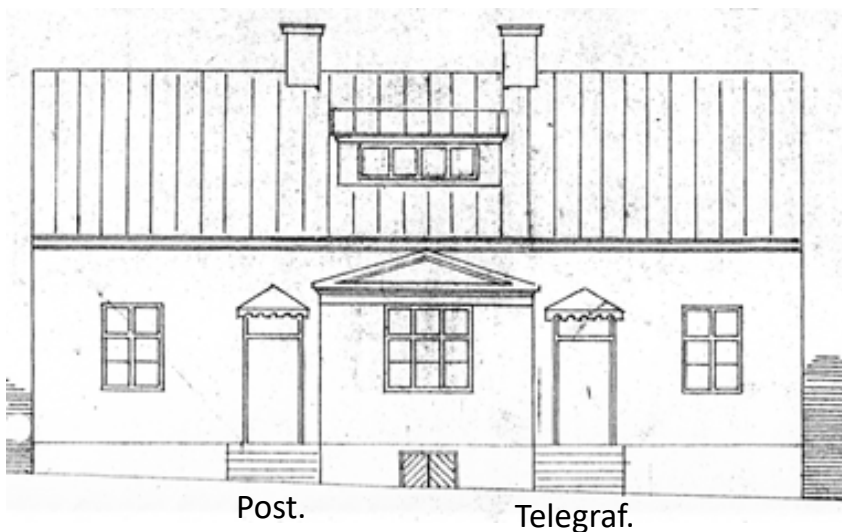
1889 öppnades den första rikstelefonen, en förbindelse mellan Stockholm och Göteborg. Då gick det bara att samtala mellan telegrafstationerna i vardera stad, inte att koppla samtalen vidare. Telegrafverket började också ta över de små telefonbolagen som fanns runt om i landet och vid 1890-talets slut dominerade Telegrafverket marknaden. 1890 började man lägga ner telefonledningarna i marken. Allmännas telefonverksamhet koncentrerades till Stockholm (inom en radie på 70 km från Stortorget i Gamla stan) och Telegrafverket, som blev sedermera Televerket tog över resten. 1893 öppnades en telefonlinje mellan Stockholm och Oslo samt mellan Malmö och Köpenhamn.





De första telefonledningarna byggdes enkeltrådiga med jorden som återledning men övergick snart till dubbeltrådiga ledningar. Ledningarna drogs från telefonstationen till telefonabonnten som blanka ledningar, det vill säga luftisolerade ledningar av järntråd eller bronstråd upphängda på isolatorer på stolpar. Alltför stora blankledningsstråk bildades snart i städerna vilket gjorde att blanktrådarna ersattes med koppartrådar inneslutna i kabel. I telefonkabeln var ledningstrådarna isolerade från varandra med pappersomspinning och hela ledningsknippet var omgivet av en blymantel. I samhällena grävdes kablarna ned i kabelblock i gatorna. Blanktråd till abonnenterna på landsbygden fanns kvar ännu under 1990-talet.

Se även DHF:s redovisning SC119: POST OCH TELEGRAFSTATION PÅ POSTVÄGEN 3.



Byggförslag.
Huset blev lite annorlunda då det byggdes 1893.